

...
"דף הלימוד מצייל כל יהודי מגלי החיים הסוערים
שמואיימים להכחידו ברוחניות ובגשמיות"
ר' מאיר שפירא
...

...
"דף של ספינה נודמן לי
ועל כל גל וגל נענעתי לו בראשי"
יבמות קכא
...

פרשת פקודי – החודש

בס"ד

תעשה מה שאתה יכול

אחרי שהושלמה מלאכת המשכן, היה צריך להקים את המשכן, ורש"י מביא מהמדרש, שעם ישראל לא יכלו להקים את המשכן, ואמר משה רבינו להקב"ה, איך אפשר שאדם יקים את המשכן, הרי הקרשים, היו בגובה של עשר אמות, שזה יותר מגובה של שתי קומות, והעובי של הקרשים היה אמה על אמה וחצי, ואם כן, איך יתכן שיצליחו להקים את המשכן.

אמר לו הקב"ה למשה רבינו, אתה תעסוק בידך, וזה נראה שאתה מקימו, והרי הוא נזקף וקם מאליו, ולכן כתוב "הוקם המשכן", שהוא הוקם מאליו.

ולמרות שהמשכן הוקם מאליו, אבל זה נקרא על שם משה רבינו, כמו שכתוב "ויקם משה את המשכן", והסיבה שזה נקרא על שם משה, כיון שמשה רבינו עשה כל מה שהוא יכול כדי להקים את המשכן, לכן זה נקרא שהוא הקים למרות שבסוף הוא הוקם מאליו.

ואת היסוד הזה כל אחד צריך ללמוד ולהפנים, שהקב"ה לא מבקש ממנו להצליח לעשות מעשים גדולים וענקיים, אלא צריך לעשות מה שהוא יכול, ואחרי שעושה את מה שהוא יכול, כבר הקב"ה יעזור לו ויתן לו סייעתא דשמיא לעשות יותר מיכלתו, וזה נקרא על שם האדם, כיון שהוא השקיע ועשה את מה שהוא יכול.

אומרת הגמרא (מגילה ו:): "יגעתי ומצאתי תאמין", ולכאורה, מציאה זה דבר שבא לאדם בלי שהוא יגע ועמל על זה, שזה הגיע לו באקראי שהוא פתאום מצא איזה משהו, ויגעתי, זה דבר שהאדם השקיע ועמל וטרח כדי להשיג אותו, אז איך אם הוא יגע ועמל, והצליח, זה נקרא מציאה, שבאה לאדם בלי טורח.

אלא זה בא ללמד אותנו, שבלימוד התורה, שחכמת התורה עמוקה בלי סוף, אין אפשרות בכח השכל שלנו להגיע ולהבין את העומק שבדברי התורה, אלא זה מגיע לאדם במתנה משמים, אבל, כדי שנזכה לקבל את המתנה של הבנת הדברי תורה, רק אם הבן אדם יתייגע ויעמול, הוא יזכה למתנה הזאת, ולכן אומרת הגמרא "יגעתי", אחרי שהאדם יגע ועמל, אז זה ו"מצאתי", הקב"ה נותן לו במתנה את ההבנה בתורה.

וזה מה שאומר הקב"ה למשה רבינו, התפקיד שלך זה לעסוק בהקמה של המשכן ולעשות מה שאתה יכול, ואחר כך, כבר המשכן יקום מאליו, ובגלל שזה נעשה בזכות היגיעה של משה רבינו לכן המשכן נקרא על שמו, "ויקם משה את המשכן".

...
"דף הלימוד מצייל כל יהודי מגלי החיים הסוערים
שמואיימים להכחידו ברוחניות ובגשמיות"
ר' מאיר שפירא
...

...
"דף של ספינה נודמן לי
ועל כל גל וגל נענעתי לו בראשי"
יבמות קכא
...

הגמרא (מנחות ז:) מספרת, שאבימי שכח את תלמודו, והלך לרב חסדא שהיה תלמידו כדי שילמד אותו את מה ששכח, שואלת הגמרא, מדוע אבימי לא קרא לרב חסדא שהיה תלמידו שיבוא אליו, אומרת הגמרא, כיון שאבימי סבר שבאופן זה יהיה לו יותר סייעתא דשמיא ללמוד את מה ששכח, וכתב רש"י, שהסיבה לזה, כיון שיגעתי ומצאתי תאמין.

אומר הגאון רבי אהרון קוטלר זצ"ל, שאנחנו למדים מכאן, שכל דבר וכל יגיעה וטירחה, שהאדם עושה ומשקיע בשביל ללמוד, שיש לו איזה דאגה, או קר לו או חם לו, או שהוא באמצע העבודה, וכהנה מקרים רבים שקשה לו לבוא ללמוד, והוא מתגבר ומתייגע ועושה את רצון השם, על ידי זה, הוא זוכה שיהיה לו סייעתא דשמיא בלימוד, ויוכל לזכות לידיעת התורה, ויזכה, שהקב"ה יעזור לו להמשיך ולהתקדם עוד ועוד.

זדה נוגע, בכל דבר טוב שבאים לעשות, וכן כאשר אדם בא להתחזק באיזה משהו, כגון בחיזוק בשמירת שבת, בקביעת עיתים לתורה, בכוונה בתפילה או כוונה בברכות, או בכל דבר אחר, מיד היצר הרע מגיע ואומר לו, איך תוכל לעמוד בזה, הרי זה דבר גדול וקשה, ולמה לך בכלל להתחיל עם זה.

ואז צריך לדעת, שמה שנדרש ממני זה רק לבוא ולהתחיל ולהתאמץ ולהשקיע את ההתחלה, את מה שאני כן יכול לעשות, ואחרי שהאדם יתאמץ לעמוד בקבלה שלו, ויעשה את מה שהוא יכול, הוא יזכה לסייעתא דשמיא, שהקב"ה יעזור לו, שהוא יוכל תמיד לעשות את מה שהוא קיבל על עצמו.

וכך זה גם בהמשך, כשיש לו איזה נסיון, בשמירת שבת, או איזה נסיון לבטל את הקביעות עיתים לתורה, מכל מיני סיבות שהם, או בשביל להרוויח כסף, והוא יחליט לעמוד בנסיון, ולא לוותר על הקבלה שלו, הוא יראה שהוא מקבל כוחות משמים לעמוד בנסיון, ואיזה שמחה ואושר מרגיש מי שמתגבר על היצר הרע, ועושה את רצון השם.

...
"דף הלימוד מצייל כל יהודי מגלי החיים הסוערים
שמאיימים להכחידו ברוחניות ובגשמיות"
ר' מאיר שפירא
...

...
"דף של ספינה נודמת לי
ועל כל גל וגל נענעתי לו בראשי"
יבמות קכא
...

הלכות פסח

- א. בליל ארבעה עשר בניסן, מיד בצאת הכוכבים בודקים את החמץ לאור הנר.
- ב. קודם הבדיקה יתפלל ערבית, שתדיר ושאינו תדיר, תדיר קודם.
- ג. ערב פסח שחל בשבת, כיון שאי אפשר לבדוק את החמץ בליל י"ד בניסן שהוא ליל שבת, מקדימים לבדוק בליל שישי, (יום חמישי בערב בצאת הכוכבים) שהוא י"ג בניסן.
- ד. חצי שעה קודם זמן בדיקת חמץ, אסור לאכול סעודת קבע, וכן אסור להתחיל בעשיית מלאכה, עד שיבדוק, שחוששים שמא ימשך באכילתו או במלאכה וישכח לבדוק את החמץ, ואם עבר והתחיל באכילה או במלאכה צריך להפסיק באמצע ולבדוק את החמץ ואחר כך ימשיך באכילתו או במלאכתו.
- ה. משהגיע זמן הבדיקה אסור להתחיל ללמוד תורה שמא ימשך בלימודו וישכח לבדוק את החמץ.
- ו. המנהג, שקודם הבדיקה מכינים עשר חתיכות פת קטנים מאוד עטופות היטיב בנייר, שלא יתפוררו היכן שכבר נקי, ומפזרים אותם בפינות הבית, והבודק את החמץ בכל הבית, מוצא גם אותם, וטוב שלא הבודק יפזר חתיכות אלו אלא אחד מבני הבית.
- ז. טוב שירשמו היכן הניחו את החתיכות של הפת, שאם ישכחו היכן הניחו יוכלו להסתכל בפתק ולהיזכר.
- ח. יש נוהגים שהבודק לוקח עמו סכין כדי לחטט אחר החמץ שנמצא בחורים ובסדקים, וכן לוקח עמו קערה שיש בה פרוסת לחם, ובה מניח החמץ שמוצא, ולמחרת שרוף הכל בשריפת חמץ, ויתן בקערה מעט מלח לסימן טוב.
- ט. צריך לבדוק את החמץ לאור הנר, ולא לאור אבוקה, שכיון שאורו גדול הוא לא יכול להכניסו בפינות, וגם שמפחד שכיון שאורו גדול שמא יגרום לשריפה, ואינו בודק טוב.
- י. לא צריך לכבות את אור החשמל כשבודק את החמץ, ואדרבה עדיף שהחשמל ידלק שיהיה לו יותר אור, ועם הנר ישתמש בעיקר בפינות שחשוך שם מאור החשמל.
- יא. קודם שמתחיל לבדוק מברך, ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על ביעור חמץ".

...
"דף הלימוד מצייל כל יהודי מגלי החיים הסוערים
שמואיימים להכחידו ברוחניות ובגשמיות"
ר' מאיר שפירא
...

...
"דף של ספינה נודמן לי
ועל כל גל וגל נענעתי לו בראשי"
יבמות קכא
...

ולא מברך "על בדיקת חמץ", אפילו שעכשיו הוא מתחיל לבדוק את החמץ, ואת הביעור הוא יעשה רק מחר בשריפת החמץ, והטעם בזה, כיון שהבדיקה היא לא עיקר המצוה, שהרי אם בדק את החמץ, ולא ביער או ביטל לא עשה כלום, והבדיקה היא רק לצורך הביעור, ולכן מברך על הביעור ולא על הבדיקה.

יא. בין הברכה לבדיקה אסור לדבר אפילו דבר שהוא לצורך הבדיקה, כגון שכבה הנר ומבקש שידליקו לו את הנר או שיביאו לו אש, ואם דיבר לצורך הבדיקה אינו חוזר ומברך.

אבל אם דבר בין הברכה לבדיקה דבר שהוא לא מענין הבדיקה צריך לחזור ולברך.

יב. אחרי שהתחיל לבדוק, לכתחילה יזהר שלא ידבר דברים שאינם לצורך הבדיקה, ואם עבר ודיבר אחרי שהתחיל לבדוק, אינו חוזר לברך, אלא ממשיך בבדיקה.

שבת שלום ומבורך

זמן הדלקת נרות שבת קודש (בית שמש): 6:19. צאת שבת: 7:34. רבינו תם: 8:12.

לעילוי נשמת

צפורה בת עליה יעל עמרני ע"ה

לברכה והצלחה בכל העניינים

הראל בן מרים. ערן בן צפורה. עובדיה בן לאה.

ישראל מאיר בן ברכה. משה דוד בן רחל.